

югославянството; художниците вече осъществяват това обединение, като излагат вече на втора югославянска изложба своите произведения; соколският дружества — тия мощни фактори сред славянството — от години вече съят семе за братство между славяните. . .

Тия бълъзи на славянско самосъзнание у насъ и нашиятъ братя отъ южното славянство, трѣбва да радватъ всѣкиго.

И най-много, ни се струва, трѣбва да се радваме на оня успѣхъ, който — по всичко се види — ималъ Всеславянския соколски съборъ, събранъ на брѣговетъ на срѣбрѣпѣнна Сава, въ братския намъ бѣли Загребъ. . . .

Защото — и не трѣбва да се забравя това никога — гимнастическиятъ дружества, соколскиятъ организации въ славянскиятъ страни, па особено въ поробенитѣ славянски земи, иматъ съвсѣмъ особено значение.

Тамъ соколскиятъ гимнаст. дружества се съединяватъ прѣди всичко за тѣлесно развитие на своитѣ членове. Но тѣ разсждаватъ така: „Ако за отдѣлното лице важи старата пословица „здравъ умъ въ здраво тѣло“, тя важи и за цѣль народъ, особно сега, както го каза на Загребския съборъ подпрѣдседателя на хърватския соколски съюзъ, Цезаръ Акачичъ, когато е настанало врѣме за малкитѣ народи особно опасно — да не би вълнитѣ на чуждеземството да разрушатъ народнитѣ насипи и отнесатъ онова, що сме знаели цѣли вѣкове да бранимъ съ юнашка кръвъ“. А като иматъ прѣдъ видъ това, „соколитѣ“ се съединяватъ също така и въ името на двѣ идеи: народна отбрана отъ една страна и славянско братство отъ друга. „Ето, говорѣше пакъ ни същия съборъ вторий подпрѣдседателъ на хър-